

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

2002. júl.–aug.

VII/4. szám

Ára: 175,- Ft

Máriavölgy – kegyszobor

Az Ige-Test

Zengjed nyelv a dicsőséges Test titkát, s a drága Vért,
melyet hullatván értékes váltságul az emberért,
a föld Ura, a fölséges méh gyümölcse nem kímélt.

(Pange lingua gloriosi Corporis mysterium,
Sanguinisque pretiosi quem in mundi pretium
fructus ventris generosi Rex effudit gentium.)

Egünk küldte, s nekünk szülte tiszta Szűz, szeplőtelen,
köztünk élt és hinté földre az ígét, mely jót terem,
s csodás szertartással ülte búcsúestjét ideleenn.

Mert a végső estebédet tartván ő és társai,
együtt a törvényes étket jámborul fogyasztani,
étkül a tucatnyi népnek önmagát osztotta ki.

A kenyeret öntestévé ígézte az Ige-Test,
s a bor lett Krisztus vérévé: magyarázni ne keresd!
Hit dolga és igaz szívé, hogy erősen tartsa ezt.

Méltó ezt a nagy Szentséget térdre hullva áldani,
és a régi Szövetséget új rítussal váltani,
pótolják a rest érzéket a merész hit szárnyai!
(Tantum ergo Sacramentum venerationem cernui,
et antiquum documentum novo cedat ritui,
praestet fides supplementum sensuum defectui.)

Az Atyának és Fiának legyen áldás, dicsőség,
üdv, hozsanna és imádat, ujjongások hirdessék,
s aki Kettejükből árad: a Lélek is áldassék. Amen.
(Genitori Genitoque laus et jubilatio,
salus honor, virtus quoque sit et benedictio,
Procedenti ab utroque compar sit laudatio. Amen.)

Himnusz az Oltáriszentség tisztelésére – É.E. 155. (H. 318.)

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

J.H. Newman: Szomorúak vigasztalója	1
Mária anyasága az Egyház iránt.	2
Gobbi atya: A nekem szentelt családok	3
Pénzes-Bernát: Urunk színeváltozása	5
Pénzes-Bernát: A Szent Vér ünnepe	6
Megvárta az Urat	8
Isten az én Atyám.	9
fr. Barsi Balázs: A birtoklásból a tiszta létezésbe	11
Földi Endre: Példakép-e még Szent István király?.	14
Török József: Szent Kinga	17
Mária kegyhelyek	
Máriavölgy.	21
Vida Tivadar: Szőkefalva.	23
Rózsafüzér	
A dicsőséges olvasó titkai	28

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észre-
vétellel, javaslattal forduljon a lap szer-
kesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában
Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón: Jézus Szent Vére
– autentikus fénykép (8. oldal)

A Tengernek Csillaga folyóirat meg-
rendelhető a Stella Maris Alapítvány
postafiók címén, megvásárolható temp-
lomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem
küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000
ISSN szám: 1416-8243

Szomorúak vigasztalója

J. H. Newman, kardinális

Szent Pál mondja, hogy az Úr erősítette őt minden szomorúságában, hogy ő azután szintén mindazokat erősíthesse és vigasztalhassa, akik szükségben vannak és letörték. Az isteni vigasztalás forrásához akarta eljuttatni a szenvedő emberiséget és testvéreinek át akarta adni azt, amit az Úrtól kapott. Ez az igazi vigasztalás titka, hogy csak azok képesek másokat vigasztalni, akik magukban érezték a szenvedést, és a saját lelkükben tapasztalták meg, hogy szükségük van vigasztalásra. Ezért áll az Úrról is: „Mivel szenvedett és kísértést viselt el, azért tud a kísértetteken segíteni.”

Ezért lett a Szentséges Szűz is a szomorúak vigasztalója. Mindnyájan tudjuk, milyen értékes és erőt adó az édesanya vigasztalása. Mióta az Úr a kereszten Mária és János között az anya és gyermek viszonyát hozta létre, mint anyánkhoz fordulhatunk a Szent Szűzhöz minden szükségünkben. Ő egészen különös módon hivatott arra, hogy minket vigasztaljon, mert többet szenvedett, mint a többi asszonyok együttvéve. A finom lelkű asszonyok általában mentek maradnak a világ durva érintésétől és közönségességeitől. De Mária az Úr mennybemenetele után, mint az apostolok, idegen országba ment, mint bárány a farkasok közé. Szent János minden gondoskodása ellenére, – mely Mária öreg korában nem volt számára csekélyebb, mint ifjúságában Szent Józsefé volt, – Isten minden szentjeinél jobban érezte, hogy idegen és zarándok ezen a földön, mert Az, akinek minden szeretetét odaajándékozta, s akiből egyedül élt, elment tőle és odaát várta. Mint egykor a sivatagon át kellett Egyiptomba menekülnie, hogy a Gyermeket megmentse, úgy Fia mennybemenetele után hajón kellett a pogány Efezusba utaznia, hogy földi életének utolsó idejét ott töltsse, és ott haljon meg csendben.

Ó ti mindnyájan, kik durva környezet miatt szenvedtek, kiknek gúnyolódók és közönséges emberek között kell élnetek, kiknek rossz szülőket vagy bosszúálló társakat kell elszenvetnetek és vigasztalás, segítség nélkül vagytok ezen a világon, – hívjátok segítségül Máriát, emlékeztetvén őt az istentelenek, az egyiptomiak és a görögök bálványimádása miatti szenvedésére, és ő segíteni fog nektek.

Mária anyasága az Egyház iránt

Teljes egységben Fiával

Mária szerepe az Egyház iránt elválaszthatatlan a Krisztussal való egyiségtől, sőt egyenesen abból fakad. „Az édesanyának ez a mély kapcsolata Fiával az üdvözítés munkájában megmutatkozik a szűzi fogantatás idejétől kezdve egészen Krisztus haláláig.” Különösen nyilvánvaló a szenvedés óráján:

A Boldogságos Szűz a hit zarándokútját járta, Fiával való egybe tartozását hűségesen vállalta egészen a keresztfáig, amelynél ott állott, hogy ezzel is az Isten elgondolása teljesüljön. Meggyötört szíve eggyé forrt a szenvedésben Egyszülöttjével, akinek áldozatához anyai érzelmeivel csatlakozott, szeretetből beleegyezve a tőle született áldozati bárány leölésébe. Végül, maga Jézus Krisztus a kereszten haldokolva odaadta őt a tanítványnak, hogy legyen anyja: „Asszony, íme a te fiad” (Jn 19,26–27).

Fia mennybemenetele után, Mária „már a kezdetnél is támogatta imájával az Egyházat”. Együtt az apostolokkal és néhány asszonnnyal, „Máriát is látjuk, amint imádkozik és esdekel az ajándékért: a Szentlélekért, Aki az angyali üdvözetkor már leszállt reá, mint a Magasságbeli ereje”.

... mennybevitelében is...

„Végül a szeplőtelen Szüzet – az áteredő bűnnek minden szennyétől ép-ségben megőrzötte – földi életének végén testestül-lelkestül felvette Isten a mennyi dicsőségbe. Felmagasztalta, a mindenség királynéjává tette őt az Úr, hogy tökéletesebben hasonuljon Fiához, az uralkodók Urához, a bűn és a halál legyőzőjéhez”. A Szent Szűz mennybevitele különleges részesedés Fia feltámadásában és elővételezése a többi keresztény feltámadásának:

Szülésedben megőrizted a szüzességet, elszenderülésedben nem hagytad el a világot, ó, Isten Anyja: visszatértél az Élet forrásához, Te, aki fogantad az élő Istent, aki imáid által megszabadítod lelkünket a haláltól.

Katolikus Egyház Katekizmusa

A nekem szentelt családok

Most vigasztaló szavakat mondok nektek, hogy bátorításul szolgáljanak életetek mindennapi nehézségeiben.

Szeretlek benneteket, jelen vagyok köztetek, szólok hozzátok és vezetek titeket, mert anyai akaratom eszközei vagytok.

Szeretettel tekintek a nekem szentelt családokra

Ebben az időben összegyűjtöm a családokat és bevezetem őket Szeplőtelen Szívem mélyére, hogy menedéket és biztonságot, vigasztalást és védelmet találhassanak.

Szeretem, ha papjaim Édesanyának és Királynőnek szólítanak, és ha a nekem szentelt családok is Édesanyjuknak és Királynőjüknek szólítanak.

A családok Édesanyja és Királynője vagyok

Örködöm életük felett, szívemen viselem nehézségeiket, nemcsak lelki javaikról gondoskodom, hanem minden családtagjuk anyagi jólétéről is.

Amikor Szeplőtelen Szívemnek ajánlotok egy családot, az olyan, mintha a ház ajtaját nyitnátok ki égi Édesanyátoknak, meghívnátok, hogy lépjen be, helyet adnátok neki, hogy egyre erősebben kifejtse anyai gondoskodását.

Látod, ezért kívánom, hogy minden keresztény családot ajánljanak Szeplőtelen Szívemnek. Kérem, hogy nyissák meg előttem minden ház ajtaját, hogy betérhessek oda és anyai lakhelyet vehessek náluk. Akkor betérek mint Édesanyátok, veletek lakom és részt veszek egész életetekben.

Főleg lelki életeteket veszem gondozásba

A családtagok lelkét igyekszem rávenni, hogy mindig Isten kegyelmében éljenek. Ahová betérek, onnan távozik a bűn, ahol szállást veszek, ott mindig jelen van a kegyelem és az isteni fény, ahol az én lakhelyem van, velem lakik a tisztaság és a szentség...

És mivel a házasság szentsége nektek különleges kegyelmet ad az együttes növekedésre, az én feladatom az, hogy alapjaiban megerősítsem a család egységét: hogy a férjet és feleséget egyre mélyebb és lelkibb egységre vezessem, hogy emberi szeretetüket növeljem, hogy őket tökéletesítsem. Jézus Szívébe vigyem őket, hogy a tökéletesség új formáját ölthessék magukra, amely a tiszta és a természetfeletti szeretetben jut kifejezésre...

A családtagokat a szentség és az öröm útján vezetem, amit együtt kell kiépíteni és végigjárni, hogy elérhessék a szeretet tökéletességét és a béke drága ajándékának örvendhessenek. Így alakítom gyermekeim életét és a család keretén belül vezetem őket a szentség magaslatára.

A család legnagyobb értéke a gyermek...

Amikor betérek egy családba, azonnal gondjaimba fogadom a gyermekeket, ők is az enyémekek lesznek. Kézen fogom őket, rávezetem őket annak az isteni tervnek a megvalósítására, amely már öröktől fogva készzen állt mindegyikük számára. Szeretem és soha el nem hagyom őket, anyai birtokom értékes részévé válnak.

Különösképpen gondját viselem munkátoknak

... Egykor alázatos, hűséges és mindennapi anyai gondoskodásom tette lehetővé a kicsiny és szegény názáreti házban az Atya akaratának teljesítését. Ez a Fiú emberi növekedésében vált valóra, aki arra volt hivatva, hogy véghezvigye a megváltás művét a ti megmentésetekre. Most benneteket is hívlak, hogy segítsétek az Atya tervét, ami emberi együttműködésekben és mindennapi munkátokban válik valóra.

Nektek is éppúgy el kell végeznetek a rátok eső részt, amint a menyeyei Atya is elvégzi az övét.

A ti munkátoknak egybe kell esnie az isteni Gondviselés munkájával, hogy meghozza gyümölcsét az életek fenntartásához és saját családok gyarapításához szükséges javakban, úgy hogy a családtagok mindig lelki és testi jólétnek örvendhessenek.

Ezenfelül segíték nektek mevalósítani Isten akaratát. Lelkileg termékenyebbé teszem munkátokat, mert azt érdemek forrásává alakítom számotokra és a megmenekülés lehetőségévé sok szegény elvezett gyermekem számára.

Így egyesül bennetek a cselekedet a szeretettel, a munka az imádsággal, a fáradozás a növekvő, égő szeretet szomjúsággal...

Részt veszek minden gondotokban is

Tudom, hogy ma sok terhet visel minden család.

Terheiteket átvállalom.

Megosztom szenvedéseteket.

Ezért vagyok jelen most, a tisztulás nehéz idején a nekem szentelt családokban. Gondterhelt és fájdalmas Édesanyaként veszek részt minden szenvedésetekben.

Valóban megvigasztallak benneteket...

Haladjatok tehát hétköznapi munkátok során bizalomban, reménységben, hallgatásban, imádságban és alázatban.

Haladjatok egyre inkább a tisztaságban és a jó szándékban, haladjatok velem a szív békéjében és családokatok békéjében...

Mindannyiatokat bátorítalak és megáldalak.

Szűz Mária üzenete Gobbi atyán keresztül, 1987. július 23.

Urunk színeváltozása

Pénzes-Barát: Az egyházatyák szentbeszédeiből VI. Szeleukiai Szent Vazul

Amint a nap első sugara a földre ér, eltakarja a csillagok sorait, elhomályosítja a hold fényét tündöklő ragyogásával. Véget vet az éjszakának fénye, elűzi a sötétet. Leveti a mindenség fekete köntösét s a fény puha palástjába öltözteti, tele szórja a föld színét tarka virágokkal, bíbor színnel aranyozza a tenger vizét. Ilyen hatalmas ereje van a napnak, mégsem hasonlítható össze a legfőbb Fény ragyogásával, mert felhő eltakarja, fák lombja nem engedi át sugarait és még az éjszaka is teremtője törvénye értelmében egyenlőképpen osztozik vele az időn. Az ember élete munka és küzdelemben telik el, a világ alkotója a nappalt munkára rendelte; éjszaka a fáradt ember elpihen, tagjai nem dolgoznak, az emberi természetnek ünnepi nyugalma ez, melyben erőit fölfrissítheti. Nagy és tündöklő a nap fénye, de csak emberi méreteinknek. Nem ilyen az Úr fényessége. Nem szabad ugyan összehasonlítani a Teremtőt a teremtménnyel. Nem is ebből a szempontból értékeljük a nap sugaraival; ez a Fény az ember számára félelmetes, az angyalok számára megközelíthetetlen. Ebbe a fénybe öltözve győzelmi jelvényét hozva érkezik az égből, mikor majd újra eljön látható alakban győztes hadvezér öltözetében. Így olvassuk a prófétánál is: „Miért vörös hát a te ruházatod?” (Iz. 63,2.) A küzdelem vére festette meg a harcos ruházatát. Isten sokféle módon viheti végbe akaratát. Szegényes, egyszerű alakot is ölthet. Ember alakban járt a Paradicsomban és szólt az ott rejtőzködő ősszülőkhöz; máskor felhő takarta el, mikor emberekhez szólt. A világ végén azonban emberségének ünnepi ragyogását felöltve jön és ellenségeinek bizonyságául hozza fel születését, a jászolt, a pólyákat, a körülmetélést, tisztulását, ezenfelül keresztjét, szenvedését és halálát. Ilyen volt, miután felvette az

emberi testet, a megvetett köntöst, mikor az emberek látták. De mikor újra eljön, más lesz a külseje, nem megvetett, hanem félelmetesen tündöklő.

Boldog szemek, melyek Krisztust jegyes ruhájában látták. Boldog szemek, melyek az ítélet félelmetes napját boldogan szemlélték. Ami előtt mások félelemmel eltelve állnak, ti örömtől csorduló lélekkel csodáltátok. Mekkora erőre van a szemnek szüksége, hogy el tudja viselni az ítélet félelmetes napját, mikor a föld megrendül, mikor az angyalok az emberekkel együtt nem tudják elviselni a félelmes pillanatot? Megindulnak az ég erői, mikor a király közeledik, eltűnik az ég, megjelennek az angyali erők sorai tündöklő fényességben ezernyi ezren és tízezerszer százazren; az Úr látható alakban eljön vakító ragyogásba öltözötten. Ki méltó arra, hogy e csodás látvány szemlélője lehessen? Ki tud uralkodni félelmén? Ha gyakori villámlás fénytét nem tudjuk elviselni és a nap sugarai is elvakítanak bennünket, mit szólunk majd akkor, mikor feltűnik Annak elviselhetetlen fényessége, aki a villámokat szórja.

A Szent Vér ünnepe

Pénzes-Barát: Az egyházatyák szentbeszédeiből VI.

A középkorban számos csoda történt az Eucharisztia mindkét színével, vagyis a kenyérrrel és borral, hogy a papok és hívek hite erősödjön. A Szentvér-ereklyék tisztelete, ünnepelése áthúzódott az újkorra és a XVIII. században helyi egyházak ünnepeként jelentkezett a Szent Vér ünnepe; majd Boldog IX. Piusz pápa (1846-1878) kiterjesztette a világegyházra 1849-ben, augusztus 10-i dátummal. Szent X. Piusz pápa áttette július 1-re és az ünnep rangján is emelt. A zsinat utáni nap-tárreform elhagyta ugyan, ám az egyéni jámborság továbbra is őrzi, hiszen a megváltás fölötti elmélkedés mindig időszerű, és az Egyházban, amint Aranyhajó Szent János a IV. századból tanúsítja, a Szent Vér ősidők óta tisztelet, szemlélődés tárgya.

Ez a szent vér bennünk királyi életet teremt, kimondhatatlan szépséget, lelkünk nemességét ellanyhulni nem engedi, szüntelenül táplál és öntöz. Testünkben sem lesz az étel azonnal vérré, hanem átalakul; ez a szent vér azonnal öntözi a lelket és nagy erővel telíti. Ez a titkos szent vér, ha méltón vesszük magunkhoz, messze űzi és eltávolítja

tőlünk a gonosz lelket, angyalokat hív hozzánk, sőt magát az angyalok Urát. Menekülnek a gonosz lelkek, ahol az Úr vérét látják, oda sietnek azonban az angyalok. Ez a kiontott szent vér megtisztította az egész világot. Erről a szent vérről Szent Pál a zsidókhoz írt levelében bőséges fejtegetést ad. Ez a szent vér tisztította meg a szentélyt és a szentek szentjét. Ha előképének akkora ereje volt a zsidók templomában, Egyiptomban, ahol meghintették az ajtófélfákat, mekkora hatóereje van magának a valóságnak! Ez a vér tette szentté az arany áldozati oltárt, e nélkül nem merészt a főpap a szentélybe lépni. Ezzel a vérrrel avatták a papokat, ez a vér mosta le mint előkép a bűnöket. Ez a szent vér lelkünk üdvössége, szívünk megvidámítója, lelkünk ékesége, ez által gyúl lelkünk nagy vágyakra; ennek tüzetől nyer fényt; ez a kiontott szent vér tette járhatóvá az ég felé vezető utat.

Amint nagy és csodálatos dolog, ha ártatlan lélekkel közeledsz, üdvösséghez közeledtél; ha rossz a lelkiismereted, ítélethez és büntetéshez. „Mert aki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának.” (1Kor 11,29) Ha azok, akik a királyi bíbort beszennyezik, büntetést kapnak, mi csodálkozni való van azon, ha azok, akik ezt a szent testet bűnös lélekkel eszik, ugyanazt a büntetést kapják, mint azok, akik ezt a szent testet szegekkel átverték? Figyeljük csak Szent Pál milyen félelmetesnek mondja ezt a büntetést: „Ha valaki megveti Mózes törvényét, irgalom nélkül meghal két vagy három tanú szavára; mennyivel súlyosabb büntetésre tartjátok méltónak azt, aki lábbal tapossa az Isten Fiát, és tisztátalannak tartja a szövetség vérét, mely által megszenteltetett?” (Zsid 10,28–29) Figyeljük önmagunkat, szeretteim, mikor ily nagy javakban van részünk. Mikor hirtelen eszünkbe jut, hogy valami rosszat mondunk, mikor észrevesszük, hogy elragad bennünket a harag és más gonosz indulat, szálljunk magunkba és fontoljuk meg, hogy a Szentlelket kaptuk. Ez a meggondolás lecsendesíti indulatainkat. Meddig ragaszkodunk még a jelen javakhoz? Meddig nem ébredünk még föl? Meddig nem gondolunk még saját üdvösségünkre? Gondoljuk meg, milyen kegyes volt velünk szemben az Isten, adjunk szívből hálát neki, dicsőítsük ne csak hitünkkel, hanem tetteinkkel is, hogy elnyerjük az örökkévaló javakat a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmével és emberszeretetével, akivel együtt Atyának és Szentléleknek dicsőség most és mindig és örök időkre.

A hátlapon a kép nem festmény, hanem egy valódi (autentikus) fénykép! Egy különleges kegyelem ez, amelyet egy német újmisési pap a szentelését követő harmadik napon, 1932. augusztus 29-én kapott. A fotó csodás módon keletkezett, mivel sem a misét bemutató pap, sem a ministráló szerzetes-testvérek, sem pedig a pap bátyja, aki a fényképet készítette, nem látták azt, ahogy Üdvözítőnk megjelent az oltár fölött, és drága szent Vére a kehelybe folyt.

Jézus drága szent Vérének köszöntése

Az összes angyalokkal és szentekkel együtt köszöntünk, imádunk és áldunk Téged, ó drágalátos Vér, és velük együtt alázattal hódolunk előtted.

Neked ajánljuk minden lélek örök üdvösségét, ó felbecsülhetetlen értékű isteni szent Vér, hiszen mérhetetlen a Te erő.

Jöjj, ó drága szent Vér; kitárjuk szívünket előtted, hogy megtisztítsd a bűnök szennyfoltjaitól, s újra a Te isteni életed szépsége és igaz világgossága ragyoghasson fel bennünk! Amen.

Dicsőséges Szentháromság!

Szűz Mária szent keze által felajánljuk Neked Üdvözítőnk drága Véré, és Vele együtt imádkozzuk: dicséret, áldás, imádás, tisztelet, magasztalás és hála legyen a teljes Szentháromságnak Jézus Krisztus drágalátos Vére által, most és mindörökké. Amen.

Szűz Mária, a megtérő bűnösök Édesanyja, könyörögj érettünk, kik hozzád menekülünk!

Megvárta az Urat

Mária Légiósként a Szent Imre Kórház Elfekvő Osztályára járok súlyos betegekhez. Sokat foglalkozom velük, sokat imádkozunk együtt. Hála az Istennek, sokan megtérnek a betegágyon. Tavaly ősszel történt, hogy egy Mária Légiós társammal együtt egy ilyen látogatásunk alkal-

mával találkoztunk egy olyan súlyos beteggel, aki már agonizált. Imádkoztunk mellette, Isten segítségét kértük, hogy bírja ki a holnapi napig, míg Földi atya a szentségekkel megérkezik. Szóltunk néhány imacsoportbéli engesztelőnek, hogy közösen imádkozzuk ki a kegyelmeket ennek a betegnek, hogy megkaphassa az útravalót. Igyekeztünk másnap a beteghez, aki még élt! A beteg meggyónt, megkapta a betegek kenetét és magához vette az Oltáriszentséget. Mire a következő ágynál elláttuk a lelki teendőket, a beteg már elhunyt. Csodálatos volt megtapasztalni azt, hogy az irgalmas Jézus megvárta a lélek tisztulását, a szentségekhez járulást, és csak utána hívta magához a betegségben sokat szenvedőt. Több ilyen beteg van, aki megvárja az Úr Jézust.

Kontráné Anna

Isten az én Atyám (Eugénia anya imája)

Mennyei Atyám!

Milyen jó tudni, hogy Te Atyám vagy, én pedig gyermeked vagyok!
Amikor lelkemre sötétség borul és keresztem túl nehéz, oly jó, hogy azt mondhatom: Atyám, hiszem, hogy szeretsz!

Igen! Hiszem, hogy Te Atyám vagy, én pedig gyermeked!

Hiszem, hogy végtelen szeretettel szeretsz.

Hiszem, hogy éjjel-nappal őrködsz felettem, és hogy tudtod nélkül egy hajszál sem veszhet el fejemről.

Hiszem, hogy végtelenül bölcs vagy, és nálam sokkal jobban tudod, mire van szükségem.

Hiszem, hogy végtelenül hatalmas vagy, s még a rosszat is jóra tudod fordítani.

Hiszem, hogy végtelenül jó vagy, és mindent a javukra fordítasz azoknak, akik szeretnek Téged. Még a bántalmazások közepette is a Te gyógyító kezedet csókolhatom meg!

Hiszek, de növeld bennem a hitet, a reményt és a szeretetet!

Taníts engem mindig meglátni szeretetedet, amely életem minden eseményét irányítja.

Taníts meg engem gyermekként Rád hagyatkozni!

Atyám! Te mindent tudsz, mindent látsz, jobban ismersz engem, mint én önmagamat. Te mindent megtehetsz és szeretsz engem.

Atyám, mivel azt kívánod, hogy mindig Hozzád folyamodjunk, most nagy bizalommal kérlek Téged Jézussal és a Szűzanyával... (itt kérhetjük a kívánt kegyelmet)

Erre a szándékra az Ő Szent Szívükkel egyesülve felajánlom Neked imáimat, áldozataimat és önmegtagadásaimat, minden cselekedetemet s még nagyobb hűséget kötelességeim teljesítésében.

Add nekem a Szentlélek világosságát, kegyelmét és erejét!

Erősíts meg Szentlekeddel úgy, hogy Őt soha meg ne szomorítsam, s a megszentelő kegyelmet soha el ne veszítsem.

Atyám, ezt Szent Fiad, Jézus Krisztus nevében kérem Tőled!

Boldogságos Szűz Mária, rejtsd el gyarló szívemet Jézusom Szent Szívébe, és így ajánld fel Mennyei Atyánknak! Nyerd meg számomra mindazokat a kegyelmeket, amelyekre szükségem van.

Mennyei Atyám, téríts magadhoz minden embert! Az egész világ ismerje meg istenatyai jóságodat és végtelen irgalmasságodat!

Légy szerető Atyám, és oltalmazz, mint szemed fényét!

Add, hogy mindig méltó gyermeked lehessenek.

Könyörülj rajtam!

- Örök Atya, lelkünk édes reménysége,
 - ismerjen, tiszteljen és szeressen minden ember!
- Örök Atya, ki végtelen jóságodat kiárasztod minden népre,
 - ismerjen, tiszteljen és szeressen minden ember!
- Örök Atya, az emberiség éltető napsugara,
 - ismerjen, tiszteljen és szeressen minden ember! Amen.

(Ha ezt az imát kilencedként végezzük, akkor fűzzük hozzá: Megígérem neked, hogy még nagylelkűbb leszek, különösen ebben a kilencnapban a ... körülmények között, ... személyhez.)

Atyám!

Ahová megyek, Rád találok;

ahová nézek, Téged látlak;

ahol kereslek, Téged fedezlek föl;

ha szólok Hozzád, Te válaszolsz nekem;

ha Hozzád imádkozom, Te meghallgatsz engem;
Te vagy egyetlenem és mindenem;
mindig és mindenütt Téged szeretlek. Amen.

A Mennyei Atya szól szeretett gyermekeihez
Eugénia Elisabetta Ravasio nővérnek adott üzenetek

A birtoklásból a tiszta létezésbe

fr. Barsi Balázs O.F.M.

Amíg a földön élünk, mindig birtoklunk. Láttam újszülötteket összeszorított ököllel, s láttam halottakat is ugyanígy. Meg akarjuk ragadni az életet, de az kicsúszik a kezünkől. A bűn által megsebzett szívünk még önző is lett. Olyan világot építünk ki tudva-tudatlanul, amelynek közép-pontja mi vagyunk, minden körülöttünk kering, és szeretnénk örökre magunkhoz közelebb láncolni azt, ami nekünk kellemes és hasznos. Ez az az univerzum, amelyben sok ember sokáig, talán halála pillanatáig él. Ezzel az univerzummal csak egy baj van, hogy egyszerűen nem létezik: illúzió, agyrém, álom, falon átsuhanó jelentés nélküli árnyék, de még ez sem. Ez az a világ, amelyet Isten nem teremtett meg. Az igazi univerzumban az ő tiszta szeretetének gigantikus hármás lángja ég és melegszik fel. Ő senkit nem birtokol, hanem szeret, mint ahogy legbensőbb életében sincs birtoklás, hanem lélegzetelállító tiszta, szabad szeretet van.

Arra hívja meg az angyalt és az embert, hogy ebben az ő szabad létezés szerinti létében, ebben az elképzelhetetlen ingyenes, tehát mindig meglepő szeretetében részt vegyen.

Égszínkék lepkét akar fogni a kisgyerek. Elkapja. Kezében marad a kék por és egy halott lepke. Ő pedig sírásra fakad. Ez a birtokló szeretet képe.

Amikor eljött az idők teljessége, Isten elküldte egyszülött szerelmes szent Fiát, aki elhozta nekünk Isten országát, vagyis az abszolút ingyenes szeretetkapcsolatok világát. Ehhez új képességet is adott nekünk, mert kiárasztotta szívünkbe a Szentlelket; képesek vagyunk úgy szeretni, ahogyan Isten szeret. De megtanulni úgy szeretni, ahogy Isten szeret, nagyon nehéz. Ez maga a lelki élet. Jézus odáig ment, hogy gyilkosaiért imádkozott. Szeretetével megmentette jövőjüket, lehetőségbeli megtérésüket. Szent János visszatekintve az Úr Jézussal együtt

töltött évekre, a Kálvária-dombra (egyedül ő volt ott az apostolok közül a Kereszt alatt) és a Feltámadással való találkozásokra, ennyit írt: „Hitünk a szeretetben”. – Mert ebben a szeretetben csak hinni lehet, vagyis a Lélektől indítva mindenestől belekapaszkodni.

Mikor megyünk át véglegese a birtokló szeretetből a „tisztá” szeretetbe? Talán halálunk pillanatában. De még akkor sem biztos. A tisztítóűz éppen ezt jelenti: addig fog fájni Isten szeretete amíg el nem fogadja a lélek, hogy Isten tényleg ingyenesen szereti: nem érdemeiért, hanem mert ő a Teremtője és megváltója.

Lelki életünk a szeretet tisztítótüze, amikor is a Szentlélek hatására, a magunk meglepetésére is képesek vagyunk megbocsátani a megbocsáthatatlant, elengedni szeretteinket, kik minket elfeledtek, harag, átkozódás nélkül, valami nagy irgalommal, abban a reményben, hogy ott találkozunk, ahol találkozni lehet (Istenben), ha ők is követik (bár most talán téves irányban) a felfelé vonzó Lélek impulzusait.

Ha egy papnak vagy szerzetesnek nem ez a lelki élete, akkor nincs lelki élete, csak annak vallási kellékekkel, papírvirágokkal díszített sántáni utánzata.

Végül is a szeretetbe fogunk belehalni, mert Isten a létezés szerinti lét, mi pedig az önbirtoklás önző megszállottjai vagyunk. Ki kell szakadnunk magunkból. Ki leszünk fordítva, mint egy zsák a szívünk-nél fogva, mert a szívünk legmélyén van valami, ami nem evilágból való; a Lélek jelenléte, ahol semmi változás nem lesz; az a pont, ahol Isten megfogja a zsákot és kifordítja, vagyis a visszájára fordult emberi-személyes létezést az ősi képmás, Krisztus (az emberré lett Ige) mintájára alakítja. Ne is kérjünk egyebet, mint a szeretetből létrejött halált, hogy mi magunk is szeretetből akarjunk indulni, szeretetből akarjunk átalakulni és a Szeretetbe akarjunk átformálódni.

Ebben az életben naponta kell gyakorolni a „jó halált”, mely nem is halál, hanem születés. A napi szentmise, az Ige és az Eukarisztia belesodor minket ebbe a folyamatba, és ezért naponta kötelességünk megpróbálni egy-egy lépést tenni az új világban. Napi egy teljesen ingyenes jócselekedet! Milyen kevés és mégis milyen sok!

Egy szent életű klarissza nővér valami hallatlan nagy jót tett valakivel anélkül, hogy elárulta volna, hogy ő volt, de úgy adódott, hogy én mégis tudomást szereztem róla. Azt kérte tőlem, hogy soha el ne áruljam ezt a tettét, mert Istentől is kérte, hogy még az utolsó napon se

derüljön ki. Csak a szentek tudnak ilyen őrült dolgokat kérni, mert ők a valóság mélyebb logikája szerint gondolkodnak.

Akinek a lelkében a Szentlélek elkezdte a tiszta, ingyenes szeretet művét, az egyre többet kapja magát rajta, hogy a birtokló szeretet mennyire dolgozik benne. Nagylelkűségünk, ajándékozási rohamaink, legdrágább tárgyaink (nem pénzbeli értéküket tekintve, hanem abban az értelemben, hogy szívünkhöz nőttek) örömteli odaajándékozása mögött a másik birtoklására irányuló erőfeszítés lappang. Istennel is így vagyunk. Ha végre belekezdünk valami aszkézisbe, rögtön el is várjuk, hogy most már soha el ne hagyjon minket érezhető jelenléte.

Igy semmiféle aszketikus és szigorú élet nem jele a szentségnek. A szentségnek egy jele van: a ténylegesen, az őrültségig menően ingyenes szeretet.

Nagy mesterem, John Henry Newman bíboros is erre tanít:

„A test minden sanyargatása, miként az Írás mondja... a virrasztás, a böjtölés és a test fegyelmezése önmagunkban semmiképpen nem irányulnak az ember jobbátételére, Gyakran rosszabbá tették az embereket, gyakran pedig minden látszat szerint ugyanolyanoknak hagyták, mint azelőtt voltak. Önmagukban véve nem biztos jelei a szentségnek és igaz hitnek. Lehet az ember rendkívül szigorú életű és éppen e szigora által fejlődhet másokkal szemben kegyetlenné, ahelyett, hogy gyöngéddé válnék...

Az önsanyargatás szükséges feltétele nem biztos jele a szentségnek. Világiasnak hagyhatja az embert, sőt még zsarnokká is teheti. Egyedül Isten kezében van, hogy az Isten eszköze legyen. Csak akkor szolgálhat az Isten szándékára, ha az Isten felhasználja. Csak ha kegyelem van a szívében, ha erő lakozik fentről az emberben, szolgál minden belülről és kívülről az üdvére. Üldözés, éhség vagy fegyver – mindez éppoly kevéssé vezeti a lelket Krisztushoz, amily kevéssé választja el tőle. Csak ő tud hatni és csak ő hat minden dolog által.” (J.H. Newman: Berviárium)

Az életszentségnek azonban biztos jele, ha a tiszta szeretet azzal az alázattal – vagyis realitással – társul, hogy minden pillanatban mindent elveszíthetek, és minden csakis a kegyelem műve.

Szeretetünk gyakorlati síkon civilizálatlan és kulturálatlan. A vad birtoklás ezernyi átszellemesített jelét és szekcióját leplezhetjük le naponta életünkben. Mégis érezzük és halljuk már szívünk mélyén az élő vizek zúgását, mely hív minket az önmagunknak való meghalás által vágyaink teljes beteljesedésére, a tiszta ingyenesség és az isteni szabadság világába.

Példakép-e még Szent István király?

Földi Endre, Mária-légió

Korunk rágalmainak és istentelen humanizmusának fénytelenységében félünk Szent Istvántól, mint kereszténytelenül kemény keleti uralkodótól. Úgy tűnik ma már nem követhető. Ne felejtjük el azonban, hogy az ő világa világhódító kereszténység, közösségi Európa építés volt, a mi világpusztító, Istent sarokba állító, emberközpontú, atomizálódott és embertelenné vált, életlehetőséget megsemmisítő világunkkal szemben. Nem ismerjük első királyunkat. Mint szinte minden Istennel és nemzetünkkel kapcsolatos témában közel teljes a tájékozatlanságunk. Ismereteink alig-alig terjednek túl az istentelenség tudatosan félrevezető szlogenjein. Pedig Szent István Istennek már a teremtés előtti kiválasztottja volt, akivel csodálatos tervei voltak egy ezredéven át a keresztény Európa védelmében és most az egész emberiség eltévelyedéséből való visszavezetésének gyakorlati megvalósításában. Amikor elmélkedő lélekkel megsejtjük Szent Istvánunk nagyságát hebeghetünk és dadoghatunk semmisségünk tudatában.

A miénkhez hasonló korfordulóban született, pogány, pompakedvelő környezetbe, mint leendő fejedelem. Isten tervei szerint azonban édesapja szentéletű szerzetesre, Adalbertre bízta nevelését. A fogékony ifjú szívta magába Istenismeretét és engedte nevelni, alakítani magát. Szomjas lélekkel fogadta be a szent tanítását és Jézust követő életpéldáját. Hozzáfogott az önlegyőzéshez, életének átalakításához, az elmélkedő imához. Megszerette Jézust és követésére vágyott. Életcéljául tűzte ki a Mennyei Atya akarátának teljesítését, Isten országának építését. Önmagával szemben szigorú volt. Megértette, hogy szakítania kell egész környezetének magatartásával, le kell vetnie a régi embert, akit a megtévesztő kívánság romlásba dönt (Ef 4,22). Ennek érdekében el kell vágnia az eddigi környezetéhez fűződő szálakat és új környezettel kell körülvennie magát. Tudatosan kereste a szent emberek társaságát. Feltehető, hogy az ő kérésére választott Géza fejedelem fia számára, szentléletű feleséget a későbbi Szent Henrik császár húgát. Mindenképpen ez is Isten csodálatos rendelése volt. A szentföldi zarándokútján hazánba került Szent Gellért apátot rábeszélte, hogy maradjon itt, nevelje inkább fiát, Imrét és térítse a pogány magyarokat. Hívta, befogadta és letelepítette a környező országokból kiűzött bencéseket is. A kor nagy szerzetesi megújulási

mozgalmának vezéralakjával, Szent Odilio, cluny-i apáttal – a nagyon jeles Mária tisztelővel – levelezésben állott.

Mélységes lelki életére jellemző, amit törvényeinek bevezetésében is ír, hogy t.i. azok elmékedések után születtek meg. Törvényeinek, alapító okleveleinek, intelmeinek mélységes lelki tartalma is tükrözi, hogy egy vágya volt, országát Isten akarata szerint fölépíteni. Legárulkodóbb azonban e téren országának, koronájának örökbehagyása a Nagyboldogasszonynak. Ez a tény bizonyítja, hogy ő önmagát és mindenét átadta a Nagyasszonyon keresztül Istennek. Élete tehát azt a tökéletes Mária tiszteletet mutatta, melyet 600 évvel később Grignon Szent Lajos írt le azonos című művében. Ennek önfelajánlásáról tudjuk, hogy ez nem kis lelki nagyságot igénylő áldozatot kíván.

Szerényen élt. Jövedelmét nem fényűzésre, hanem nemzete lelki átnevelésére, a kereszténység megalapítására, megszilárdítására, egyházszervezésre, a polgári életbe való bevezetésre fordította.

Azonosult Isten akaratával nemcsak magánéletében, hanem az ország vezetésében is. Megértette, hogy hatalmát Istentől kapta. Magáévá tette Jézusnak apostolaihoz intézett szavait: Tegyetek tanítványommá minden népet. Kereszteljétek meg őket... És tanítsátok meg őket arra, hogy megtartsák mindazt, amit parancsoltam nektek! (Mt 28,19-20). Az apostolok buzgóságával látott hozzá, hogy uralkodása alatt kereszténnyé tegye népét és biztosítsa, hogy halála után is hűséges tudjon maradni Istenhez. A kereszténység védelmében nem ismert tréfát, de személyes ellenségeinek megbocsátott a Miatyánk szellemében.

Hallgatott bölcsességgel kiválasztott tanácsadóira. Megszervezte a magyar államot, és benne olyan közbiztonságot hozott létre, hogy a környező államokból szívesen telepedtek át megbízható környezetre vágyó értékes, művelt emberek, kik földművelésre, iparra és kereskedelemre tanították őseinket.

Nevelési módszereiben is Istennek engedelmeskedett. Isten Mózesel hirdette ki parancsait – a jórészt bálványimádásba süllyedt – egész népnek. Nem csak az Isten felé hajlók gyermekeinek. Mózes az engedetlenek számára megkövezést rendelt. Szent István állami törvényekkel kötelezte egész népét a tíz parancsolat pontos betartására. Ezek a törvények hozták létre a környéken páratlan közbiztonságot. Isten mint kicsit hívta meg (Mt 11,25b) és nagyon nagyra tette.

Bizonyítékok nagysága mellett

Kortársai nagy tisztelettel nyilatkoztak meg róla. Szent Odiló, a reformapát pl. így ír hozzá: Hogy lelketekben mekkora a szenvedély isteni vallásunk tisztelete iránt, csaknem az egész világ hirdeti. A bizánci császár sógor miatti bolgár hadjáratban a krónikások feljegyzése szerint István és harcosai nem fosztogattak, mint a bizánciak.

Történelmi bizonyíték, hogy a népek országújtjára ide érkezett hunok és avarok eltűntek, mi megmaradtunk, pedig mi utánunk is jöttek hódítani akaró népek. Amikor Szent István útján jártunk európai nagyhatalom lettünk, mint Anglia. Amikor letértünk újáról, akkor jött a tatár, török, osztrák..., az istentelen bűnözést védők. Megdöbentő azonban, hogy akkor, amikor többször majdnem teljesen elvéreztünk, Európát sikeresen megvédtük az istentelen támadásokkal szemben.

1956-ban pedig a kommunistáknak nevelt fiataljaink nyitották fel a szemét az egész világ baloldali értelmiségének. Sajnos 1989. előtt már a bűnözés terén lettünk világelső és adósság terén Európa első. Azóta az istentelenségre neveltek ragaszkodnak a bűnözés jogaihoz és gyermekeinknek az erre való neveléséhez, közben erősödik nagy léptekkel az engesztelés szelleme és gyakorlata az országban. Ennek nemzetformáló hatását ma még csak néhány mélytekintetű nyugati látja, és várja, hogy ez a megújulás hozzájuk is átterjedjen. Mindez a Nagyasszonyhoz való tartozás nélkül nem vált volna lehetővé.

Isteni bizonyíték Szent István mellett, hogy II. Szilveszter pápa a lengyel fejedelemnek készítettett koronát felső utasításra Istvánnak küldte. További bizonyíték, hogy a pápa látva István apostoli buzgóságát, azt az egyházszervezői tevékenységet, amit más európai országban idegenből származó szentéletű szerzetes, pápai küldött, vagy misszionárius végzett, azt nálunk maga a király, egy világi végzi, ezért a pápa az apostoli király címet adományozta neki. Így lett Szent Istvánunk az első világi apostol. Isten a Kivonulások könyvében az Őt szeretőknek, kik megtartják parancsait megígérte, hogy ezer íziglen megtartja velük kötött szövetségét és irgalmasságot gyakorol velük (Kiv. 6,4-6, 20,5-6). Az országot, a világot védő engesztelők ezt az irgalmat esdik ma le ránk. Szent István felajánlása ilyen páratlan szövetsége Istennek, mely rendkívüli kihívást jelent számunkra.

Mire kötelez ma minket Szent István öröksége?

A feladat ma legalább olyan nehéz, annyira súlyos, mint első királyunk idejében volt. Most nem az egy Istent alig-alig ismerő, jó szándékú kalandozók megtérítéséről van szó, hanem az Istentagadóvá nevelt, parancsaival szembe fordult társadalom Istenhez való visszavezetéséről. A szinte nullára lecsökkent Isten-ismeret pótlásáról, a megtérésre szóló Isteni felszólítások teljesítéséről, az elhangzott, Szentírásban leírt és természeti csapásokkal bizonyított fenyegetések beváltásának minél szélesebb körű elhárításáról.

Amíg a TV és a média „bűnözésre” nevelik gyermekeinket, és akadályozzák az összes gyermek vallásoktatását, addig ne is álmodjunk bajaink orvoslásáról. Ameddig a nemzet jobbik fele nem tiltakozik a tudatos rombolás, züllesztés további folytatása ellen, addig hiába ábrándozunk. A gyermek természeténél fogva jóra hajló, megdöbbenően fogékony a jóra! Ezt a zsenge kort kell minden lehetséges módon kihasználni, mielőtt a környezet bűnözésre nevelné! Szent István nyomán állami törvényekkel kellene biztosítani, hogy a nemzet pénzén ne a nemzet ellen neveljék gyermekeinket!

A lehető legkorábban meg kell kereszteltetni a gyermekeket. A kereszteléskor megkapott kegyelmi állapotot mindenképpen napról-napra erősíteni kell bennük, bennünk. Nem szabad még nemtörődomséggel sem lábbal tiportatni ezt a csodás állapotot bennük, amikor Isten is részt vesz nevelésükben.

Minden jóakarátú embernek, minden kegyelmi állapotban élőknek óriási a feladata, felelőssége. Nagyon nagy összefogásra van szükség! A gyermekek fogják megmenteni az országot, az emberiséget.

Adja Isten, hogy megértsük, és megtaláljuk a környezetünkben a megfelelő cselekvés lehetőségét, melyet el is kell kezdenünk megcselekedni. Amen.

Szent Kinga

Török József, történész, teológus

II. András király a Szentföldre vezetett keresztes hadjárata miatt emelkedik ki az Árpád-házi uralkodók sorából. Amikor onnan szárazföldi úton, vagyis Kisázsian és a Balkánon keresztül 1218-ban visszatért Magyarországra, elsőszülött fiának, Béla trónörökösnek jegyest hozott

a bizánci, kelet-római császári családból, amelyik ekkortájt a kisázsiai Nikaia városában székelt. Laszkarisz Teodorosz császár szívesen bocsátotta el Mária leányát a magyarok közé, mert tudta, jó helyre küldi. A bizánci császárság több mint száz évvel ennekelőtte Szent László leánya, Piroska személyében kapott már császárnét a magyaroktól, aki Iréne néven szentéletű feleségként és családanyaként került be a bizánci szentek soraiba. Fél évszázaddal korábban pedig Béla magyar herceg, a későbbi III. Béla magyar király a bizánci udvarban Alexiosz néven; mint Mánuel császár trónörököse és leányának jegyese élt egészen addig, ameddig haza nem tért népe körébe, hogy uralkodásával beragyogja a magyarság XII. századi történelmének utolsó harmadát. Tehát az a tény, hogy II. András fiának, a később IV. Bélának Bizáncból hozott hitvest, nem pillanat szülte, előzmények nélküli ötlet volt, hanem olyan eltervezett, akart dinasztikus kapcsolat létesítése, amely a maga idejében bőségesen meghozta gyümölcsét.

A frigyből tíz gyermek született, elsőnek tehát 1224-ben Kinga, akire a család keresztény szelleme olyannyira hatott, hogy zsenge leányka korától teljesen az Úrnak akarta szentelni életét. Erre bőségesen akadt példakép, mert apja nővére, Szent Erzsébet, bár idegenbe szakadt és ott, családjától távol, a messzi Tübingiában halt meg, sokat hallatott magáról, főként 1235-ben történt szentté avatása után. Az Árpád-házi család jogosan volt büszke Erzsébetre, aki életében a szeretet rózsáival kedveskedett a szegényeknek, holtában pedig alig győzte a csodák kiesdeklését az ég Uránál, olyan sokan kérték közbenjárását és pártfogását. A tizenegy éves Kinga szájtátva hallgatta szentéletű nagynénje, Erzsébet tetteit, önmegtagadó életét, jámbor özvegységét.

A krakkói Szalome férjével, Kálmán magyar herceggel testvérként élt a házasságban, ami a család, következőképpen Kinga előtt sem maradt titokban és ez éppen olyan meghatározó jellegű volt Kinga további sorsa szempontjából, mint Szalome buzgó házassági diplomáciája. Vagyis az, hogy Kingát a krakkói és szandomiri herceghez, Boleszlávhoz adják feleségül. A szülők, IV. Béla és Laszkarisz Mária eleinte ellenezték Szalome házassági javaslatait, mert úgy vélték, hogy a lengyel herceg nem eléggé gazdag és hatalmas ahhoz, hogy velük, az Árpád-házzal és a bizánci császári családdal rokonságba kerüljön. Ám IV. Bélának 1235-ös trónra lépte után egyre több gondja volt a tatárokkal. A koldulórendi domonkos-szerzetesek nyugtalanító híreket hoztak a Volga folyó mellől és bizony szövetségesek után kellett nézni.

Bármely pillanatban harcosok sokaságára lehet szükség – olyanokra, akik közel vannak, egy-két nap alatt a Kárpát-medencében teremnek. A lengyelek pedig ilyenek, mert elég a lengyel-magyar határfolyón, a sebes vízű Dunajecen átkelni és máris csatlakozhatnak a királyi csapatokhoz. Ezzel eldőlt Kinga sorsa. Boleszláv lengyel herceg mint kívánatos vő jelent meg a magyar királyi pár lelki szemei előtt, s mert éppenséggel Boleszláv leánykérő küldöttséget is menesztett a magyarokhoz, IV. Béla 1239-ben igent mondott Kinga és a lengyel herceg házasságára. A tizenöt éves Kinga jól tudta, hogy uralkodó hitveseként a családanyság vár reá, ugyanakkor szívében már elköteleződött égi Jegyese irányában. A tépelődés, önemésztés helyett igent mondott, hiszen nagybátyja, Kálmán és annak hitvese, Szalome házasságukat égi kegyelemből testvérként tudták megélni, és Kinga abban reménykedett, hogy ennek a kegyelemnek egy sugára neki és leendő férjének, Boleszlávnak is osztályrészüln jut. Vagyis házasságra lépett a lengyel vőlegénnyel és a többbit a Gondviselésre bízta.

Az új házások eleinte nehezen értették egymás nyelvét a szó szoros és átvitt értelmében egyaránt. Kinga nem tudott lengyelül, Boleszláv nem tudott magyarul. Ott voltak ugyan a tolmácsok, de őelőttük Kinga nem tárhatta föl legbensőbb vágyát, vagyis azt, hogy férjével a fényes esküvő és lakodalmom után is testvérként akar élni. Boleszláv pedig Kingában mindenenk előtt leendő gyermekeinek anyját látta, és nemigen értette eleinte, hogy Kinga miért olyan tartózkodó irányában. Amikor néhány hónap után a magyar feleség beszélni kezdte a lengyel nyelvet, Boleszláv lassan, Kinga töredezt szavaiból ráébredt arra, hogy sokkal többről van szó, mint lányos tartózkodásról. Amikor pedig Kinga folyékony lengyelséggel arra kérte ifjú férjét, hogy az is tegyen tisztasági fogadalmat, Boleszláv először elképedt. Ő maga mellé szerető hitvest, leendő anyát hozatott a magyar királyi udvarból, nem pedig apácát. Kinga esedezései azonban utat találtak szívéhez és nagyobb bizalom támadt lelkében az isteni Gondviselés iránt. Megígérte hitvesének, hogy testvérként fog vele élni és ezt az ígéretet a lengyel fejedelem meg is tartotta a továbbiakban.

A tatárjárás éveiben, 1241-1242-ben a tatárok lecsaptak Lengyelországra is.

A királyi pár előbb a szepességi Podoliun városába menekült, majd visszatért a lengyel felségterületre.

Boleszláv és Kinga a Dunajec bal partján épült Csorsztin sziklavárában húzta meg magát, ott vészelték át a nehéz időket. Izgatottan várták, hogy

a magyar határvárból, Nedecről mikor érkezik végre a jó hír: a tatárok eltakarodtak.

Amikor pedig elmúlt a hirtelen támadt veszedelem, Boleszláv megértette, miért kell az uralkodóknak és feleségeiknek sokat imádkozni a rájuk bízott népek itteni, földi és odaíti, égi boldogulásáért. Kinga a békés időkben hazalátogatott és apja, az országot újjá építő IV. Béla örömmel fogadta, majd visszabocsátotta a lengyelek közé. Útravalóul nem aranyat adott kedves elsőszülött leányának, Kingának, mert abban maga is szűkölködött, hanem sokkal többet, értékesebbet. Sóbányaszokat küldött Kinga kíséretével Lengyelországba, akik hamarosan fölfedezték, hogy Krakkótól nem messze, Wieliczkában is megtalálható az egészséges élelmezést és tartósítást biztosító, az élethez nélkülözhetetlen só. Sóbányát nyitottak, miközben Kinga és Boleszláv bőséges imádsággal hálálkodtak az ég felé ezért az ajándékért, amit addig drága pénzen, messziről kellett vásárolni.

Boleszláv hosszabb betegeskedés után, 1279-ben meghalt. Temetésén Kinga már a ferences apácák (klarisszák) ruhájában vett részt, így jelezte élete özvegyi szakaszának irányát és tartalmát. Jolán húga társaságában – aki fél évvel előbb szintén megözvegyült – abba az ószandeci klarissza zárdába vonult vissza, amelyet annak idején a férjével együtt építtetett, és látott el javadalmakkal. Jótékonykodással és önmegtagadással, imádsággal teltek napjai. A klarissza apácák 1284-ben főnöknőjükké választották. 1287-ben egy tatár betörés elől Kinga ismét Csorsztin sziklavarába menekült, nővértársaival együtt. Az ostromlókat Baksa Simonfia György vitéz és maroknyi magyar csapata futamította meg egy éjjeli rajtaütés alkalmával, miközben a szandeci kolostort a tatárok feldúlták. A béke visszatértével Kingának kellett 63 évesen irányítania az újjáépítés munkáját.

E sok viszontagság bizonyára szintén hozzájárult életerejének felőrléséhez. 1291 őszen leesett lábáról, és 10 hónapi betegség után 1292 júliusában állapota válságosra fordult. Maga kért papot, hogy az szentsegekkel megerősítse, majd július 24-én, Szent Jakab apostol vigiliáján befejezte áldásos földi életét. Még holtában is ellenséges betörés zavarta az apácakolostor életét: cseh csapatok garázdálkodtak a környéken. Tőlük való félelmükben a nővérek 3 napig titkolták főnöknőjük halálának hírét, majd tisztelen eltemették. Sírjához azonnal özönlenni kezdtek a miatta testvérekké vált lengyelek és magyarok.

Mária-kegyhelyek

Máriavölgy

A történelmi Magyarország Pozsony vármegyében, Pozsonytól kb. 20 km-re északra, a Kis Kárpátok nyugati oldalán van az egyik legrégebb magyar zarándokhely, a máriavölgyi egykori pálos templom. A templomot és a mellette lévő valamikori pálos kolostort Nagy Lajos király alapította 1377-ben, a kegyhely története azonban még Szent István korába nyúlik vissza.

A legenda szerint a vértanú Szent Gellért csanádi püspöknek egyik korábbi remetetésa élt ezen a tájon, és magányában, 1030-ban, hársfából szép Szűz Mária szobrot faragott Isten Anyjának tiszteletére. Ezelőtt ájtatoskodott sokáig, a Szent István halálát követő zavaros időkben azonban a szobrot elrejtette az erdőben. Több mint száz év múlva egy rabló telepedet meg a remetekunyhóban feleségével együtt. Az aszszony itt két szörnyeteg formájú gyermeket szült. Ekkor a rabló magába szállt, torzszülött gyermekeit Isten büntetésének tartotta, bűneit őszintén megbánta, és elhatározta, hogy életét megjavítja. Egy éjszaka megjelent álmában a Szűzanya, és azt ígérte neki, hogy az ikrek emberi alakot kapnak, ha a közeli forrás-kút vizében megmossa őket. Hallgatott az égi szóra: Szűz Mária ígérete beteljesedett, a gyermekek meggyógyultak. A csoda híre gyorsan elterjedt, és ettől kezdve sok gyógyulni vágyó beteg kereste fel a forrást.

1330-ban egy világtalan koldus égi hang buzdítására a forrás-kúthoz vitte magát. Ájtatos imádság után megmosta szemét a kút vizében. Visszanyerte látását, és a kút fenekén megpillantotta a Boldogságos szűznek közel háromszáz évvel azelőtt elrejtett szobrát. A szobornak faoszlopot csináltatott, arra állította, és ettől kezdve még többen jöttek a helyre imádkozni, betegségben gyógyulást keresni.

A csodák hírére zarándokolt ide Nagy Lajos király is, a Boldogsáznak nagy tisztelője. Templomot építtetett, és a csodás hírű szobrot annak oltárára helyeztette. Kolostort is alapított kedvelt pálos szerzetesei részére.

A Nagy Lajos király idejében épült egyhajós, gótikus templomot a XVIII. század első felében barokk stílusban felújították. A barokk főoltárt 1877-ben cserélték ki a mai neogót főoltárra. A forrás-kút fölé, amelyben a kegyszobrot találták, 1696-ban kerek kápolnát emeltek. A helyhez fűződő legendás történetet ennek falképei mutatják be.

Máriavölgy a török időkben és még utána is 1786-ig – II. József föloszlató rendeletéig – a pálos rend központja volt.

A 41,5 cm magas kegyszobor ülő Boldogasszony, ölében, bal térdén ül az áldást osztó gyermek Jézus. Szűz Mária jobbáiban országalma, a kis Jézus bal kezében könyv van. A koronával ékesített szobrot öltöztetik. Az öltözet felső részén már a XVII. századi ábrázolásban is szembe tűnik a Jézus és Mária monogram, alatta a holdsarlóval. Ez alatt három lángnyelven olvasható a Salve Regina imádság befejező fohásza: O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria (Ó, irgalmas, ó kegyes, ő édes Szűz Mária).

A kegyszobrot – valószínűleg a királyi alapítás tudatában – Patrona Regni Hungariae (Magyarország Patrónája) néven emlegették. I. Lipót császár 1687-ben, a pozsonyi országgyűlés alkalmával Máriavölgybe zarándokolt, és a török alól akkor már részben felszabadított országot a Magyarok Nagyasszonyának ajánlotta föl. Az I. Lipót uralkodása idején forgalomban lévő magyar máriás pénzekben a Patrona Hungariae ábrázolás a máriavölgyi kegyszobrot mintázza.

A máriavölgyi kegyszobor alapján készült Vác-Hétkápolna kegyképe. A Szűzanya közbenjárására Máriavölgyben történt csodákat Kollenics András pálos szerzetes, nagyszombati teológiai főiskolai tanár írta meg „Thesaurus in agro absconditus” (A földbe rejtett kincs) című, 1713-ban Nagyszombatban megjelent könyvében. Könyve végén megjegyzi: „Ha pedig minden malasztot és csodás mennyei jótéteményt... le akarók írni, nem férne bele szerény művembe”.

Mária völgy két főbúcsúja pünkösdkor és Szűz Mária születése napján, szeptember 8-án van. Ezekben a napokban, de egyéb alkalmakkor is, sok zarándok keresi föl a kegyhelyet. A zarándokok a templom melletti hegyoldalban lévő, az 1930-as években épített keresztút stációinál keresztúti ájtatosságot is végezhetnek. Egy évtizede szervezett magyarországi zarándokcsoportok is rendszeresen látogatják a máriavölgyi kegyhelyet.

K.D.

Szókefalva

Vida Tivadar, Máriaremete

Történelmet ír-e Szőkefalva? Ezzel a címmel adta ki kézirat gyanánt az erdélyi dicsőszentmártoni esperesi kerület és a szőkefalvi plébánia azt a 60 oldalas füzetet, amit Dr. Molnár Gyula 90 éves állandó diakónus szerkesztett és nagyrészt írt is arról, ami Mária Rózsika vak látnoknővel történt 1995 januárja óta 2001. december 2-ig.

A látnoknő 1962. november 4-én született Dicsőszentmártonban, a hajdani Kis-Küküllő vármegye területén. Ma Tarnaveni néven Mures (Maros) közigazgatási körzetben található. Szüleinek első gyermeke. Két éves, amikor édesanyja otthonából a szülők Szőkefalvára (Seucara), a Dicsőszentmártontól néhány km-re levő községbe költöztek. Rózsika itt járt a magyar tannyelvű általános iskolába. Itt volt elsőáldozó és itt járult a bérmálás szentségéhez. A középiskolát Dicsőszentmártonban végezte román nyelven. Gépírói tanfolyamot is végzett. Utána tisztviselő lehetett volna, de nagyon távol a szülőföldjétől. Ezért a szülei nem engedték el oda. Ezek után következett a házassága 1981-ben.

A házassága nem volt boldog, sőt egyre elviselhetetlenebbé vált. Ezért Ferenc nevű gyermekével visszaköltözött Szőkefalvára a szüleihez. Ez 1989-ben történt. Három évvel később elvesztette a látását. Ennek az előzménye, hogy már 13 éves kora óta cukorbeteg. Húga, Edit Ildikó mostanában is naponta adja be neki az inzulin-injekciót. Betegségei során volt úgy, hogy már az orvosok is lemondtak földi életéről. Mégis életben maradt, mert Valaki fel akarta őt használni mint értelmes és szabad akaratú eszközt az emberi lelkek gyógyítására! („Gyógyít” igénk különben nyelvünk kutatóinak megállapítása szerint korábban a „jógyít”, vagyis javít, jóvá tesz alakban volt használatos...)

Lelki élete – akár Soubirous Szent Bernadetté – saját vallomása szerint nem volt valami fejlett. „Korábban csak nagy ünnepeken, karácsonykor, húsvétkor jártam templomban. Nem éltem a szentségekkel. Nem imádkoztam rendszeresen, az anyaszentegyház parancsait inkább nem tartottam meg. Ami ellen berzenkedtem, amibe évekig nem tudtam belenyugodni”, – ez a vaksága volt – „azt a keserű hangulatot nem kívánom vissza”. Ám amióta Szűz Mária megjelent neki, „nem kell többé a földi fény” – mondja. „A jelenés fényének isteni ajándéka óta csak Szűz Mária fényét kívánom, csak ebben a fényben vagyok boldog, csak ez a fény gyógyít, csak ezzel a fényvel

tudok vigasztalni és a hozzám fordulóknak tanácsot adni.” Tartsunk azonban időrendet.

A teljes megvakulás után előbb lázadozott sorsa ellen. Majd – mint maga mondja – „kezdem sokat könyörögni, kérve Istent, hogy adja vissza szemem világát. Sírtam és imádkoztam. Amikor pedig a Szűzanya hangját meghallottam szívemben, őt ostromoltam szüntelenül. – A Szűzanya mindig sürgetőbb kérésemre visszatérően azt mondta, hogy kellő időpontban válaszolok. Több hónapig tartott várakozásom, míg végre elérkezett a Szűzanya felelete:

Üsd fel a kezed ügyében lévő Evangéliumot ott, ahol éppen kinyitod és a család valamelyik tagja hangosan olvassa fel. A vakságodban ujjaddal megjelölt szentírásí részt.”

Minden úgy történt, ahogy a Szűzanya előre megmondotta. Edit húgom Szent János evangéliumának 9. fejezetét látta maga előtt, mert világtalanul erre az életemben soha nem olvasott történeti beszámolóra tettem kezemet. Így szól a 41 versből álló jézusi csoda földi és örök életemre perdöntően kiható feledhetetlen eseményének hiteles szövege és tanítása: – s itt következik Jn 9,1-41 szövege a Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat által 2000-ben kiadott, a Neovulgáta alapján készült magyar fordítás szerint. Rózsika hozzászól: „A vakon született fiatalember meggyógyítása izgalmas történetének a szobám néma csendjében való felolvasása már majdnem a végéhez ért. Ekkor hangzik el Jézus utolsó mondata, mert ez megrázó és döntő volt egész életemre. Boldogan hallottam, amit a kötekedő, akadékoskodó farizeusoknak mondott, és egyben nekem is üzent. „Ha vakok volnátok, nem volna bűnötök. Ti azonban azt mondjátok: látunk. Ezért megmarad a bűnötök”.

Ezután így folytatja Rózsika: „Egyszerre boldoggá lettem. Ma sem tudom felfogni, hogy ebben a rövid jézusi döntésben hogyan lehet benne a teljes, az egész, a végleges vakságom vigasza s a mennyország szótárából kilépett teljes boldogság.” – Majd ezt vallja: „Ekkor, az Úr Jézus addig nem ismert szavainak hallatakor értettem meg, hogy miért kellett megvakulnom. Ekkor értettem meg, hogy a világtalanság nem jelenti a végső emberi nyomorúságot, és nem kell többé szégyellnem magam, amikor helyet adva az autóbuszban, vonaton azt suttoják: „Szegény vak!” Ekkor, a jézusi szavak fényében véget ért idegtépő belső harcom. Eddig értelmetlenül morzsolgattam az időt a nappalok sötét-ségében várva az újralátás csodáját. Szívem nem tudott belenyugodni,

hogy szembogaram nem szolgálja többé a látó emberek pótolhatatlan kincsét.

Számomra eltemették a földi fényt. És minthogy igazában én voltam az egyetlen gyászoló a sírgödörbe temetett látásom tragédiájában, sírtam, egykoron bizony, nagyon sokat sírtam. Senki sem róhatja fel a sírgödör mellett gyászruhába öltözött bánatos testvérenek, hogy vigasztalhatatlanul sír, zokog. Honnan termelődött bennem a könnyek pótlása?

Azért kértem imámban mint a törbe esett ördög, hogy az újralátás isteni csodája ismétlődjék az én életemben is! Áltatott és életetett a remény, a csodavárók reménye. Eszem szerint tudtam, hogy kislány korom óta, a másfél évtizedes inzulin-kezelés következménye látásom elvesztése lesz, amiből a tudomány jelenlegi állása szerint nincs feltámadás. Szívemet persze, ez az okoskodás nem győzte meg.

Az Úr Jézusnak a gőgös farizeusokhoz intézett szava és csodálatos tanítása választ adott a Szűzanyához intézett kérdéseimre és kérésemre. Álmom, vágyam az ajándékba kapott természet feletti fény, amelyben nincs reggel és este, nincs virradat és esthajnal, nincs nappal és éjszaka. A felolvasott hosszú evangéliumi fejezet legvégén nyíltak meg lelki szemeim. Azóta ez a fény és ennek a fénynek hangulata teszi széppé, boldoggá életemet.”

A személyes hit e fényének kegyelmével párhuzamosan 1995 januárjában Márián Rózsika nagyanyjánál Dicsőszentmártonban tartózkodva – vakságának harmadik éve volt ez – vörös fényt látott, amit nem tudott semmilyen természetes fényhez sem hasonlítani. E fény naponta többször is mutatkozott, s ez így tartott június 17-ig. Ezen a napon éjjel 11-kor imádság közben hangot hallott, amely megszólította. Ezt beszélgetés követte, aminek során kiderült, hogy a Boldogságos Szűzanya hangja volt. 1995. december 8-án (Szeplőtelen Fogantatás ünnepén) ismét éjjel 11-kor jelent meg mennyei fényben a Szent Szűz szobra (75 cm nagyságban). A fején 12 csillag volt, ezek fölött egyetlen nagy csillag, amiből oly erős fény áradt a szoborra, hogy azt már látni sem lehetett. Ekkor a Szűzanya megszólalt. – 1995 és 1998 között a látóknak csak magánjelenése volt. Ezekről nyilvánosan nem volt szabad beszélnie. Annyit mégis tudhatunk a tárgyáról, hogy a szent Szűz tanította, s ezzel fölkészítette látónoki hivatásának betöltésére.

Az első nyilvános jelenés 1998. november 4-én éjjel 11-kor történt Szőkefalván a családi házban. Ezen jelen volt a családon kívül néhány szomszéd és barát is. A második 1999. március 21-én ugyancsak a családi otthonban történt kb. 35 személy jelenlétében. Ezen György István helyi plébános is ott volt, aki 3 év óta gyóntatója Rózsikának. A jelenlevők kérésére a Szűzanya elfogadta, hogy ezentúl délután 5-kor jelenik meg a látnoknak. Ennek megfelelően a harmadik jelenés már az udvaron volt 1999. június 17-én mintegy 200 ember jelenlétében. Ekkor a látnoknő a gyulafehérvári érsek előzetes engedélyével megkérte a Szűzanyát, hogy lehetőleg a római katolikus templomban legyen a jelenés. A negyedik jelenés ennek megfelelően ott is volt 1999. november 4-én 1500 ember jelenlétében. A továbbiak sorrendje a következő:

5. jelenés 2000. március 8-án,
6. jelenés 2000. június 17-én,
7. jelenés 2000. október 21-én,
8. jelenés 2001. február 11-én,
9. jelenés 2001. június 17-én,
10. jelenés 2001. szeptember 22-én,
11. jelenés 2001. december 2-án,
12. jelenés 2002. március 15-én.

A jelenések alkalmával üzenetek is elhangzanak a szent Szűz részéről. Az 1999. március 21-i alkalommal azt kérte a Szűzanya, hogy alakítsanak héttagú, római katolikusokból való engesztelő imaközösséget, valamint szintén héttagú, görög-keletiekből való román imacsoportot. Mindkét csoport imádkozza a szentolvasót kérve Isten irgalmát bizonyos falut veszélyeztető katasztrófa elhárításáért.

Mint ez alkalommal, később is a Dicsértessék a Jézus Krisztus köszöntéssel kezdte a jelenését. Rózsika is megszólal ilyenkor a Szűzanya felé. 2001. szeptember 22-én például ezt mondta: „A Te Fájdalmas és Szeplőtelen Szívednek ajánlom, és a Te védő palástod alá helyezem a zarándokokat és az összes papokat, akik ma idezarándokoltak Szőkefalvára, nehézségeikkel és fájdalmaikkal együtt. Te tudod, hogy mire van szükségük. Segítsd meg (őket), hogy békében örvendezzenek.” – A szent Szűz ezt válaszolta: „Igen, leányom, elfogadom mindnyájukat, és teljesítem kívánságaikat, hitük szerint. – Drága Gyermekeim! Köszönöm, hogy elfogadtátok hívásomat ezen leányomon

keresztül. Drága Gyermekeim, kérünk benneteket, Szent Fiam és én, hogy ne lankadjatok az imában. Még többet imádkozzatok, mert nehéz idők várnak rátok. Drága gyermekeim, Szent Fiam kéri, hogy vegyetek részt a szentmiséken, látogassátok őt minél gyakrabban az Oltáriszentségben, és még kéri az én Szent Fiam, hogy szeressétek egymást úgy, ahogy ő szeret titeket. Imádkozzatok és teljesítsétek, amit Szent Fiam kér és a Mennyei Atya. Jönni fogok 2001. december 2-án, ugyanebben az órában.”

E tizenegyedik jelenés meg is történt, és a szent Szűz a látnoknővel folytatott párbeszéd után a jelenvoltaknak ezt üzenté:

„Drága Gyermekeim! Köszönöm, hogy elfogadtátok hívásomat ezen a leányomon keresztül. Drága Gyermekeim! Beléptetek az adventi időbe. Az én Szent Fiam kéri, hogy imádkozzatok még többet, böjtöljete és legyetek irgalmasok. Tisztítsátok meg szíveteket, lelketekeket szentgyónással. Legyetek a Szeretet eszközei, a Béke eszközei. Drága Gyermekeim! Karácsony szombatján nyissátok meg megkeményedett szíveteket, hogy meg tudjon születni az én Szent Fiam és meleg lakhelyre találjon a ti szívetekben. Ne feledkezzetek meg szeretni, szeressétek egymást igazi szeretettel. Jönni fogok újra 2002. március 15-én ugyanebben az órában.” Ez az immár 12. jelenés is bekövetkezett.

Olvasói környezetünk vonatkozása, hogy a 2001. szeptember 22-i jelenés előtti szombaton e cikk írója is járt Szőkefalván. Zoltán öcsém-mel együtt jártunk a jelenések színhelyén, a plébániatemplomban és felkerestük otthonában a látnoknőt. Rózsika ekkor elmondta, milyennek látja a fényben megjelenő Szűzanyát. Tájékoztatása alapján készült el az olajfestmény a „Szőkefalvi Kedves Asszonyról” (az egyik erdélyi papköltő kifejezése). Rózsika kérésére Edit húga 2001. december 1-én kezébe adta a festményt. Ő végigérintette azt a Szűzanya fejétől a lábáig. Ekkor tizenegy szemtanú jelenlétében a látnoknő hangosan és boldogan felkiáltott, mert természetfeletti fény villanása jelezte, hogy a szent Szűz mintegy hitelesíti a képet. Zoltán a beszámolóra azt felelte, hogy 60 esztendő s alkotó munkájának ez a legcsodálatosabb eseménye s elismerése.

(Dr. Jakubinyi György, gyulafehérvári érsek szóbeli jóváhagyásával jönnek össze az emberek a jelenésekre. – a szerkesztő)

9

A r ó z s a f ü z é r

Aki halottaiból föltámadott

Dicsőségesen támadtál fel a sírból Jézusom és így legyőzted a halált. Tisztelet Néked, ó dicső Győztes! Legyen dicsőség Néked, aki felnyitottad sírjainkat és kivettél az életre. Légy dicsőítve Mennyben és a földön. Dicsőítsen Téged minden lény, aki halálra és pusztulásra volt ítélve. Téged dicsérjen az egész világmindenség! Ó diadalmas Jézus, dicsőítelek, hogy lelkem a bűn halálából a kegyelem életére született.

Aki a mennybe fölment

Magasztallak Jézusom, mert apostolaidat nem hagytad kételyek között, hanem megörvendeztetted, és a személyes találkozások által a megtapasztalás hitében megerősítetted őket 40 napon keresztül megjelenve nekik, Majd szemük láttára felemelkedtél az Atyához, a jobbjára, mert egy vagy Vele. Az apostoloknak azt mondtad, hogy imádkozva várják a segítséget.

Köszönöm, hogy a boldogság honában nekem is helyem lehet, ha minden gondolatom, szavam és cselekedetem, mennyei örömök iránt táplált vágyam, akaratom szerint élem.

Aki nekünk a Szentlelket elküldte

Dicsőítünk Téged feltámadt Győztes, mert elküldted a Szentlelket az apostoloknak, akik a Te Édesanyáddal imádkoztak. Köszönöm, hogy ezáltal én is részesedhetek a Szentlélek ajándékaiban.

Teljesen átalakítottad életüket. Hála Néked, hogy félelmüket biztonsággá változtattad, szorongásukat békévé, értetlenségük sötéttségét a tanúság erejévé mind a világ végéig.

Aki téged, Szent Szűz, a mennybe fölvelt

Hála Neked és dicsőség én Uram, hogy magad mellé vetted Édesanyádat. Köszönjük a Neki adott kegyelmet, mellyel közreműködött, ezért dicsőítjük Őt Mennybe való felvételében. Köszönöm, hogy felemeltd Őt testestül, lelkestül, Őt, az alázatos szolgálót, a Te és a mi Édesanyánkat. Hála Neked, hogy Benne új utat mutatsz nekünk, a Feltámadás útját!

Aki téged, Szent Szűz, a mennyben megkoronázott

Légy áldott Uram, mert Mária Anyánkat a Mennyben Királynővé koronáztad. Köszönöm Mária, mert megengedted, hogy az Úr megdicsőüljön Általad.

Szent Pál apostollal mi is szeretnénk elmondani: „A jó harcot megharcoltam, pályámat végigfutottam, most készen vár rám a dicsőség koronája, melyet megad nekem azon a napon az igazságos Bíró. És mindazoknak, akik követik Őt.”

Máriabesnyői Kapucinus Rendház: Zarándokok eng. ima- és énekeskönyve, 1999.

Az Ige-Test

Zengjed nyelv a dicsőséges Test titkát, s a drága Vért,
melyet hullatván értékes váltságul az emberért,
a föld Ura, a fölséges méh gyümölcse nem kímélt.

(Pange lingua gloriosi Corporis mysterium,
Sanguinisque pretiosi quem in mundi pretium
fructus ventris generosi Rex effudit gentium.)

Egünk küldte, s nekünk szülte tiszta Szűz, szeplőtelen,
köztünk élt és hinté földre az ígét, mely jót terem,
s csodás szertartással ülte búcsúestjét ideleenn.

Mert a végső estebédet tartván ő és társai,
együtt a törvényes étket jámborul fogyasztani,
őkül a tucatnyi népnek önmagát osztotta ki.

A kenyeret öntestévé igézte az Ige-Test,
s a bor lett Krisztus vérévé: magyarázni ne keresd!
Hit dolga és igaz szívé, hogy erősen tartsa ezt.

Méltó ezt a nagy Szentséget térdre hullva áldani,
és a régi Szövetséget új rítussal váltani,
pótolják a rest érzéket a merész hit szárnyai!
(Tantum ergo Sacramentum veneremur cernui,
et antiquum documentum novo cedat ritui,
praestet fides supplementum sensuum defectui.)

Az Atyának és Fiának legyen áldás, dicsőség,
üdv, hozsanna és imádat, ujjongások hirdessék,
s aki Kettejükből árad: a Lélek is áldassék. Amen.

(Genitori Genitoque laus et jubilatio,
salus honor, virtus quoque sit et benedictio,
Procedenti ab utroque compar sit laudatio. Amen.)

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

J.H. Newman: Szomorúak vigasztalója	1
Mária anyasága az Egyház iránt.	2
Gobbi atya: A nekem szentelt családok	3
Pénzes-Bernát: Urunk színeváltozása	5
Pénzes-Bernát: A Szent Vér ünnepe	6
Megvárta az Urat	8
Isten az én Atyám.	9
fr. Barsi Balázs: A birtoklásból a tiszta létezésbe	11
Földi Endre: Példakép-e még Szent István király?.	14
Török József: Szent Kinga	17
Mária kegyhelyek	
Máriavölgy.	21
Vida Tivadar: Szőkefalva.	23
Rózsafüzér	
A dicsőséges olvasó titkai	28

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában
Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón: Jézus Szent Vére
– autentikus fénykép (8. oldal)

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000
ISSN szám: 1416-8243